

Передплата

на «РУСЛАНА» виносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . . 20 кор.
на пів року . . . . 10 кор.
на чверть року . . . . 5 кор.
на місяць . . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі члени по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. п. Домбровського (Хорунжини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 31 с. від стрічки.

Австрія і Росія.

(X) Тридержавний союз, який доси був головною опорою австро-угорської заграничної політики, почав був уже в минувшій році хитати ся. Італія, відчуваючи великий тягар воєнних обовязків сполучених з союзом, почала вдавати ся в extratour з Францією, як висловив ся канцлер Більов, а Німеччина, забезпечивши своє визначне становище на суші і на морі, виступила в свідомости своєї сили з ціловою тарифою, яка була визивом для інших європейських держав, а вже найбільш для Австро-Угорщини і Росії.

Се було понукою для Австро-Угорщини, подумати і про забезпеченє своїх економічних інтересів і тут як-раз само про себе насувало ся зближенє до Росії. Вже в 1897. р. цісар Франц Йосиф довів своїм впливом до порозуміння з царем Миколаєм в балканських справах, а се порозумінє показало ся в заграничній політиці вельми корисним. Се найкрасше доказує положенє на Балкані. При всім розладі балканських держав, при безнастаннім єствованю а навіть зрості революційного руху не нарушено європейского мира, позаяк в тих балканських державах знають, що вже минув той час, коли можна було Австрію висунути проти Росії, або Росію проти Австрії, а Росія переконала ся, що єї політика нічого на тим не потерпіла. Росія могла свобідно і без перепон іти із своїми змаганями на далекий схід, не оглядаючи ся на маленький світ балканський і не ангажуючи тут своїх сил. Покинувши ролю балканського провідня або балканської диктатури, зрозуміли російські керманічі заграничної політики, який їм широкий розкриває ся шлях у великому світі замість тісного овиду на Балкані. Тимто навчили ся високо цінити приязне становище Австро-Угорщини, на яким она стала з 1897. роком.

Колиж тепер Німеччина виступила з грізною для Росії зарівно, як і для Австро-Угорщини тарифою ціловою, то зовсім природно, що зближенє між Австрією а Росією мусить бути ще тісніше. Се бажав зазначити цісар Франц Йосиф, висилаючи в не дуже пригідній для такої подорожі зимовій порі свого наслідника архикнязя Франца Фердинанда. Гостина австро-угорского наслідника престола в надєвській столиці і злучені з нею двірські торжества мають не тільки етикетальне але й високополітичне значенє.

Петербуржські Новости, обговорюючи політичне значенє сеї гостини, кажуть, що мимо різнородности характеру взаємин, було там все переконане, що Австро-Угорщину треба все піддержувати, позаяк ся держава ділить Росію від германського світа і становить злучник з західною Славянщиною. З становища європейської політичної рівноваги є зовсім зрозуміле і логічне порозумінє з Росією. Слова Паляцкого, що наколиб не було Австрії, треба би її сотворити, — були вельми правдиві.

З черги обговорюють Новости політичне і моральне становище дому Габсбургів і зазначують, що політика цісара Франц-Йосифа супроти Росії кермована була все прихильністю. Порозумінє в балканських справах з р. 1897. вимагає коначних доповнень, особливо потреба ближших економічних взаємин, які виходять поза балканське порозумінє. Гостині архикнязя Франца Фердинанда приписують Новости далекосягле значенє.

Відворотна сторона медаля.

Вчера ми замістили дві дописи з життя наших студентів-сецесіоністів в Кракові і Відні. Академики вічують... Таке саме віче мало відбутися і в Празі. Ухвалено «погорду» і «недовіре» і завізвано себе взаємно до енергичної акції задля здобування руского університету у Львові.

Між нашими академіками удержує ся єще завжди сеї піднеслий, розбурханий настрій, який одушевляв їх у Львові в часі довершеня сецесії. Але що більше, там, на чужині, звідки Галичина видає ся «така маленька» і наші всі відносини «такі мізерні», наші академики стали тим більше рішучими та відважними в борбі за університет. Певно до того причинює ся немало і ся обставина, що там живуть они в своїм лише кружку, — молоді, горячі люди, — без жадної стрічки зі старшими, розважнішими та більше уміркованими кругами. В таких обставинах сам собою пальний материял затліває ся і власним жаром розпалює ся чим раз могутійше в силу палахкотячого огнища.

Не лише в резолюціях перебиває ся сеї боевий настрій нашої молодіжи, також з дописий наших пригідних дописувателів, які ми мусимо доперва піддавати редакційній цензурі і лагодити так вислови як і думки — можемо заключати, що нашу молодіж опанувало якесь зденерованє, якесь нагальне учутє довіря в свої власні сили, що не числить ся і не хоче числитися ані з обставинами, ані з можливістю осягненя бажаного.

Із академічних кругів доходить нас вісти, що наша молодіж рішена боронити справи руского університету до крайности, хотьби з самопожертвованем, хотьби не пасивним способом через сецесію, але і активно через обструкцію, та хотьби прийшло їй задля того пожертвувати студії і кар'єру.

Але чи ся дорога заведе нас до бажаної цілі, чи понесені жертви будуть мати і чи можуть мати який инший як лише «моральний» успіх? За справедливу справу треба ще і справедливо боротися. А справедливою боротьбою в сій справі уважаємо передовсім щирю працю на науковім полі та велізану солідарність в обороні народних прав, яка не допустить ані до ексецесів ані до терору.

Уважаємо своїм обовязком звернути увагу молодіжи, щоби свій подвиг в обороні рідної мови, яким безперечно була сецесія, не ослабила та не знівечила дальшим, безоглядним поступованєм. Не зникнених жертв і героїв при демонстраціях потребує наш нарід, але витвореня рядів інтелігенції і наукових світотців, на яких чекають становиска, що дали би тому народови опіку і силу і будучність.

З такою думкою певно прилучив ся весь руский загаль з одушевленєм до сецесії академиків, в тій думці ціла руска суспільність зложилась в короткім часі, бо заледви в протягу одного кварталу, з небувалою доси щедрістю, величезну як на наші відносини суму звиш 52.000 корон! Правду сказати, нераз стає дивно, що коли у нас не стає грошей часто на дуже продуктивні та коначні річи, от хотьби на парцеляційний банк, на сецесію академиків посипали ся тисячі як з рога щедрісти. А прецінь удержуванє академиків на чужині, які тут дома або самі заробляли на себе, або мали «варене і печене» в семінарії, удержуванє з публичного гроша чей не є продуктивною ціллю...

Тож тим більше треба стеречи ся, щоби ся ціль не стала зовсім непродуктивною, або прямо і шкідливою.

Молодіж виступила була з університету. Треба було ратувати нарібок рускої інтелігенції. Посипали ся жертви і сиплють ся і будуть ще синати ся. Молодіж не стратить дорогого часу студій, а при тим ще і розгляне ся по світі. Верне світла і скріплена тим почутєм, що загаль дорожить нею, що покладає на неї свої найсердечніші надії, що кожде становиско, осягненє одним з них, уважає немов загальним здобутком для будуччини руского народа. — Отсе думки, якими руководить ся жертводатна руска суспільність.

Але не можемо заслонювати очий на те, що велике місто, як Відень, або і Прага мають свої небезпечности, серед яких вже неодна десяток наших молодих людей змарнував ся. Вправді є там приступ до жерел науки, до новітних течій на поли штуки і літератури, але і є більше нагоди до марнотратства, піятики і розпусти. Історія пр. віденської «Січи» доказує, що були часи, коли наші молоді «заточники» ішли одною дорогою, або другою. Тож і тепер не є виключеною ся альтернатива, кудю піде більшість наших сецесіоністів.

Не маємо наміру посуджувати нашу молодіж о лихе поведенє, о ледарство і занедбуванє своїх університетських обовязків, бо і не маємо до того підстави, але всеж таки почуваємо ся до обовязку остеречи єї, щоби се часте комерсованє та вічованє по Bierhall-ax не відтягало єї від серйозної праці, від визисканя нагоди побуту у великих містах до здобутя собі широкого світогляду, познакомленя ся з жерелами науки та з творами штуки. Поминувши те, що за часті маніфестації тратять самі собою на вазі, они є часто гашаином для замороженя себе, що ось то щось робить ся, коли на ділі є зовсім противно.

Отсе є відворотна сторона сецесіоністичного медаля. А щоби она остала такою світлою та ясною як і зверхна сторона — се лежить в руках нашої молодіжи. Не сумніваємо ся, що так стане ся і бажавмо їй сего від щирого серця.

З політичного поля.

Конвенція що до Манчжурії між Росією а Китаєм становить єще завжди вісь, докола якої обертає ся політика чужих держав в Китаю. Російский посол Лезар вже добивав торгу з кв. Чінком, коли нечаянно виступила против сего опозиція і то така сильна, що на разі Росія мусить здержати ся зі своїми планами для

розширення свого «круга впливу». З Вашингтону дня 7. с. м. доносить в сій справі Бюро Райтера: «Потверджує ся, що Сполучені Держави прилучили ся до опору Англії і Японії против заключення конвенції що-до Манджурії, яко загрожуючої американським інтересам. Вашингтонське міністерство заграничних справ не оставило російського правительства у жаднім сумніві, що Сполучені Держави наміряють удержати ся при всіх торговельних користях, які посідають в Манджурії. Рішуче виступлене американського привительства перешкодить правдоподобно цілковитому замкненню манджурських пристаней для всеї неросійської торгівлі. Квестія, аби право будованя залізниць і концесії на копальні не видано в руки виключно одної держави, має другорядне значіє супроти квестії отвертих воріт. Дипломатичні агенти Сполучених Держав ділають в сих справах після докладно уложених інструкцій». Так отже творить ся новий тридержавний союз: англо-япано-американський, против Росії на далеких Сході. В тих сторонах головним ринком торгівлі Сполучених Держав є власне Манджурія, тому і опір в тім згляді супротив Росії буде такий сильний, що она буде мусіла уступити і що-до Манджурії згодити ся на політику отвертих воріт.

Роковина смерті королевої Вікторії і вступлення на англійський престол короля Едварда VII проминули тихо і майже незамітно. Смерть королевої помянули члени королівської родини і двору богослуженем і зложенем кількох вінців — і на тім скінчено. Більше присвячено заміток новому володдітелю, що звиш 60 літ життя провів яко наслідник престолу. Тай тут за той однорічний час не зайшло майже нічого нового, все зістало по старому. До справ державної управи король мішаєсь рідко і дуже оглядно, так що особистість монарха до тепер не висунула ся на перший план, як приміром в Німеччині. Все, що о англійським володдітелю сказати можна, то хіба роздаване медалів, декораций і нагород воякам, вертаючим з африканської виправи, тай то, що єго голова ціла запрятава слабстю королевої, недомагаючої на ноги, будучими приготівленнями коронаційними тай нещасною війною. — Полуднево-африканська війна є без сумніву цілим нещастем для Англії, і поки она не покінчить ся, доти цілий організм мов би задубенів: не може бути важних внутрішних реформ. Тому то мимо всякої гордості синів Альбіону указує ся там тепер дух уміркованя. Чути голоси із англійської сторони, щоби навязати переговори з Бурами, оказати їм добру волю широкою амністією, відкликати баніцію провідників, помочи економічно зруйнованим провінціям. Поза границями Англії така є тенденція, що становить політичну програму лорда Роеберого, зробила дуже добре вражінє і доводить, що половина англійського народа не бажає вже знищення раси Бу-

рів, но рада порозуміти ся з ними на відповідних услівях.

Просимо відновити передплату, бо на кредит не будемо посилати часопись.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В середу: гр.-кат. *Трьох святителів*, Іполита; рим. кат. Попелець. — В четвер: гр.-кат. Кара, Іоана; рим.-кат. Юліана. — В п'ятницю: гр.-кат. Трифона мученика; рим.-кат. Валентія.

— **Запросини на нараду.** Комітет, що займає ся справою помочи нашим заточенцям в Парані, просить всіх львівських Русинів, що їх ся справа обходить, на нараду, яка відбуде ся в середу дня 12. с. м. о 7. год. вечером в локалі тов. «Руска Весіда». На порядку нарад справи дуже важні.

— **Концерт в Золочеві.** Дня 20. лютого с. р відбуде ся в Золочеві в сали магістрату концерт музикально-вокальний, котрого продукції виконає хор тов. гмін. «Сокол» з ласкавим співуділом: композитора і славного цитриста В. о. Євгена Купчинського, Вип. С. Леонтовича і С. Панькова зі слідуною програмою: 1) Ф. Колесса: «Було колись» — хор. 2) Фортенія — * * * 3) Д. Енке: Нек Душман види — хор. 4) О. Никанковський: «Минули літа молодії» — сольо тенорове з акомп. скрипки і фортепяну — відсьпіває п. С. Леонтович. 5) Е. Купчинський: В своїй хаті, музична картина на цитру — відіграє сам композитор. 6) Любомирський: «Росходь козаски» — хор. 7) Венявський: Легенда, сольо скрипкове — відіграє п. С. Паньків. 8) Ф. Колесса: «Гей на горі», хор. — Початок о 7. год. вочером. — Ціни вступу: крісло перворядне 3 К, другорядне 2 К 50 с., треторядне 2 К, вступ на салю 1 К, для учеників 50 с. — Дохід призначений на будову дому «Сокола».

— **Веселий вечер в Коломиї.** Секція артистично-викладава інститута «Руский Народний Дім» в Коломиї устроєє в суботу дня 15. лютого 1902 в сали тогоя Інститута (на II поверсі, вхід від уличі Шевченка). «Веселий вечер» з такою програмою: 1) Паламар лямпозиз, монольоґ К. Кучурака. 2) Лебединий спів, образок у одній відслоні Чехова. Особи: Васильій Василіевич сьвітловидок, комік; Микита Івоніч, суфлер. 3) Гумористичні деклямації, Е. Г. 4) Слуга старої дати, монольоґ з куплетами, К. Кучурака. — Ціни місць: Крісла по 1 К, перші лавки по 80 с., другі по 50 с., партер 40 с., для міщан, селян, учеників і вояків 20 с. Початок точно о год. 7. вочером. Хто хоче забавити ся, не пожалує!..

— **Вчєрашна ніч в «Народнім Домі»** у Львові належала до Основня. П'ятедесятлітні мурі колишньої народної кріпости витали сам цьвіт руської інтелігенції від молоденських красавичок аж до срібноволосих батьків.

Балі устроювані товариством техніків «Основою» мають вже від років добру славу, а вчєрашний вечер відсьвіжив єї паново. Молодєча фантазія наших будучих архітектів, інженерів, профєсорів повним блєском скристалізувала ся в приокрасі салі, в артистичнім виготовленю карнетиків та в мистецьким аранжованю забави. У всім мож було добачити виправну руку, що

уміла народні мотиви достроїти до європейських забаванок. Запрошеня на вечерниці викінчені на гуцульських мотивах випалюваних на дереві десєнів, були першою стрілою артизму, що мав заволдіти характером балевих приготівань. Надія сповнилась. Не богато, але з повним признаня смаком приокрасена сали виглядала як чічка, достровна до гарних кралів-дівчат, що ровм злетіли ся прогуляти одну нічку в товаристві «техніків». Найгарнійше виглядала стіна і галєрия напроги входових дверей. Розвішені на стїні гуцульські килими, дзюбенки та топїрці (мимоходом кажучи, вивозичені безкористовно проф. Шухевичом) замазні зеленю, розстелені на галєрії три пастельові картини зі шкїцами з гуцульського житя, повязані у кокарди вишпівані ручники і два куці повою довкола філярів, сплетеного в горі у тїнисте півколєсо — доповняли ся в один гармонійний образ, який мило настроював кожного гостя, вступуючого в пороги салі.

Признанє належить ся комітетови, що постарав ся о легїони танцюристів, так що нїодна з панночок — як ми се з всею точностию провірили — не дармувала при боці матусє, але хоч-не-хоч повинувала ся смирним прошеям легїнів до танцю. Забава в сто пар під оком славних аранжерів шп. І. Чапельського і О. Шухевича з житєм та з молодечим жаром протягнула ся аж до раня.

Вїєсова музика 80. п. п. під управою капельмайстра п. Фїдрїха звуками нових композицій поривала навіть найбільшого цїнїка.

Межи гостями — як згадано — переважала мужєска молодїж: були техніки, дєяки з академиків аж з Відня, були однорочники, урядники, молоді лікарі, дєндєнти адвокатскі і нотаріальні, соколикі рїжного віку, а навіть немало сивих соколиків загостило, аби в критичній хвилі «ляндштурмом» ратувати ситуацию, загрожєну сєдєсєню академиків. Та хоч до такого нещастя було дуже далеко, але «ляндштурм» пїрваний згадкою молодечих лїт також не дармував при буфетї, але шукав розради «на старі літа» у вирї танцю при боці засоромленої але побїдженої сивим вусом панночки.

На салі бачили ми також профєсорів політехнік шп. Левинського, Мариняка, Олєярського, Кемпінського і Залозєцького та дєяких з профєсорів унїверситету.

Годио би ся розказати також про стрію. Стрїю як стрїю: панове були в чорних фраках, а панї як кому до віку і лиця. Переважав стрїю ясиний і народний, а було богато рожевого, чорного, червоного а навіть і зеленого.

Милою памяткою балю будуть для пань гарні карнетики в формі рисовниці з лїнійяликом прикрїпленої шнурочками до трикутника. На рисовницях по одній сторонї були порядки танців, а на другій сторонї власноручні малюнки техніків.

Про «галєрию» також не забуваємо, бо їй там зібрало ся немало жїночого молодого цьвіту. Се є той сьвіжий нарибок, що рік-річно засїляє ставок дївочий з балевої долівки, спустошений слюбными вінцями. Сєго року они приглядають ся, а за рік самі будуть гуляти.

Се коротке «справозданє» з першого вчєрка української молодїжи в сїм тижнї, бо в четвер, як всє певно знають, буде другий вечер, рівно величавий, з якого дохід призначєно на фонд академічної молодїжи. Хто приїде на сєй другий вечер, певно не пожалує, а кому буде

Ярослав Горди́нський.

С И Н.

Було се в пізній осєни. Небо затигнуло ся чорними, мов олово тяжкими хмарами, немов би не хотїло дивити ся на обїдрані з листя дєрева і безтравні луги. З півночи вїяв острій вїтер, що так і проїмає всякого дроцем. То був поганїй час.

Улицєю передмістя ішов молодий, може 18-літний хлопець. На ньому була подєрта сурдутина, на голові дїравий капєлюх — ані слїду теплийшого одягу.

Він ішов повільно, тяжкою ходою. Очи потупив у землю. На його лиці пробивав ся смуток.

Довго ступав він мовби механїчно. Не дивив ся перед себе, не підводив голови.

Вкінци підвів руку, потер нею нервово що-чо, а його збїлілі уста прошептали лєдви чути: — Так, усєо пропало!

І знова ішов мовчки, як передтїм.

Нараз задержав ся перед малим, обїдраним домиком, що стояв на кінці передмістя.

Чи увїйти?... Надумував ся.

А там в тім домику лежить його хора ма-

ти. Вона очікує з нетерпячки своєю дорогого Владєя. Таж він для неї всїм, всїм: і сином, і опікуном. Се-ж її одинока підпора на старости лїт. З тим більшою нетерпєливостю очїдає вона його нинї, бо ось він мав принєсти їй хлїба, того хлїба, котрого вжидала так довго. Ах, вона не мала уже два днї нічого в устах.

Но, нинї принєсе уже певно. От, поживить ся троха, підкрїпить свої сили, то може здужає і вєтати. Взїяла би ся за шитє, заробила би дєщо... Коби тільки вернув скорше... А його, як нема, так і нема.

Старушка зачала примикати з ослаблєня очи. На неї находив сов...

А Владєю стояв тимчасом перед дверми дому і не мїг зважити ся увїйти.

Як-жеж він сьмїв би показати ся на очі своїй мамї? Вона так вижидає нинї від него хлїба, вона умирає там з голоду... І як йому там їти, коли він... коли він — не має того хлїба?!

Думав, що одержить нинї платню з фабрики. Отодї їй купиє би старїй вєнци поживи, а ту лиха судьба зарядила інакше. Їй стало відай жаль того малого кусника хлїба, котрим хотїв добрий син виратувати свою маму від смерти. Дирєктор фабрики прогнав його за якусь нїсєнітницю... І він лишив ся без гроша... А там гине його мати з голоду...

Владєю здрїгнув ся.

— Я мав би дати загинути мойї дорогїй матїнци?! Ні, ні, не може се бути... Я мушу добути їй хлїба!

Схопив ся за голову.

— Добути... але звїдки?! За що?

Хвилину стояв безрадний. Не думав про нічого. Нараз страє ся весь. В ньому обїзав ся якийсь голос — а такий був острій, терпкий, немилосєрний.

— Стій — ту, стій! Прєці маєш час! А що там мати може уже конає, то що тобі...

Владєю не дослухав. Мов шалєний кинув ся перед себе і зачав бічи — сам не знав куда. Його перєслїдувала безперєстанно тільки одна гадка, що він мусить добути хлїба для умираючої матери. І тая гадка гнала його наперед...

Довго біг так без цїли. Нараз задержав ся. Йому забракло віддиху. Аж тепер глинув перед себе. Недалєко коло него, на лавочцї перед склєпом лежали три великі бохонці білого хлїба, що так і манив до себе. Купєць дрїмає в глибинї склєпу.

В душі Владєя вєла ся тяжка борба. Він почув, що розпав ся мов би на два єства. У него відїзвали ся два голоси.

— Ти-ж шукаєш за хлїбом — шєптає один голос — тож чоґо надумєш ся? От засягни тільки рукою, а зараз будєш мати.

І він простягнув руку. Та в мить сховав її назад. В ньому відїзав ся другий голос.

не на руку самому прибути, то ми дещо про него напишемо.

— **Ратуйми мільон**. В польській прасі появляються щораз то нові поклики «ратуйми мільон», розумієсь, тих римо-католиків у східній Галичині, з котрих добра половина, головню на Поділю і Покутю, давно була Русинами рим.-кат. обряду і такими остане та безповоротно пропала для польської народности. Та бувають виїмки як всюди. Голос в справі «ратунку» забрала також «Gazeta kołomyjska» і подає яко примір здобутки Поляків в Ценяві коло Коломиї. Заходима кількох одиниць і місцевого учителя засновано в Ценяві «Czytelni-ю ludow-у» і коли по двох літах — як пише «Gaz. koł.» — запрошені з Коломиї делегати приїхали до Ценяви на пописовий іспит школярів, застали в школі богато старих господарів польських, котрі дякували делегатам за засноване «чительні». — Таких примірів певно є більше, а они най будуть для нас наукою, що не горланем і ломанем рук, а спокійною роботою потрафимо удержати при нашій народі тих, що дійсно від віків до нас належали і повинні належати.

— **З Народної Торговлі**. Просимо П. Т. Гостей наших, замовляючих у нас світло для церков до висилки просто з фабрики, щоби з святоточними замовленнями поспішили, бо перед Великодними святами суть фабрики експедиціями так переповнені, за легко може наступити спізнєне в доставі.

— **Увільнене із слідчого арешту**. Учителя народного з Острова під Перемишлем Бронислава Д., арештованого за збезпечене дівчини в школі, випущено із слідчої в'язниці за порукою кількох поважних горожан Окружна рада шкільна засуєндувала его в урядованю і замкнула ему платню.

— **Гімнастичне тов. руский „Сокол“** у Львові під енергічним проводом голови п. Будзиновського розвиває ся чим-раз красше. Вправу гімнастичні відбувають ся правильно під управою п. Будзиновського і іспитованого професора гімнастики п. Боберського, секція економічна займає ся тепер справою придбаня відповідного льокало для товариства; секція забавова зладила багатий репертуар на цілий рік, а виділивши занятя ся організованем філій «Сокола» по провінції. Перша така філія має бути в короткім часі заложена в Станиславові.

— **Трагічна пригода**. Зі Славска в стрійській повіті пишуть: Дня 9. с. м. рано вибрала ся Марія Пушкар, 19-літня дівчина, зі своєю братовою до церкви, а позаяк коло їх хати вода забрала кладку, то пустилась йти через кладку сусідню, що стояла без поруча. Вже лише чотири кроки мала зробити, аби дістати ся на другий бік, як поховала ся, упала в ріку і утопила ся. Братова побігла до дому кликати о поміч, але заки поміч надійшла, минуло з пів години, а тіло покійної найшли від місця упадку яких 300 кроків викинене на зарінок. Всякий ратунок показав ся вже неможливим. Під той час в церкві голосила ся послідня її оповідь, а 10. с. м. мала приступити до вінчання; та замість до вінчання та до життя, пішла до гробу.

— **Ще одчо надужите**. З Озірної доносять одній з ранішних часописий, що за ріжні службові надужтя арештовано Стенція, начальника тамошної залізничної стації.

— **Стипендия**. П. Филип Залеский надав, на

— **Що?! ти мав би красти?** Ти син убогих, але чесних родичів, мав би стати злодієм? Таж мати прокляла-б тебе, колиб ти приніс їй крадене... Ні! Не буде сего ніколи!

Владзьо поступив кілька кроків в зад. Хотів відійти. Втім задержав ся. Йому здавало ся, що його хтось прикував силоміць до землі. А перший голос зачав шептати пристрасно:

— А мати? Таж вона умирає з голоду!

І перед його очима станула бліда, поморщена стать на смертному ложі. Її скляні, згасаючі очи гляділи страшно на Владзя і немовби просили: «Сину, їсти!»

Хлопець відскочив перестрашений на бік. Втім майнув йому перед очима білий хліб.

Приступив блище. Простяг руку.

— Семе: не кради! — шептав еще несміло якийсь голос на дні його душі.

Та в тую мить побачив свою матір на марках. Зсиніле з голоду лице викривилось страшно перед смертними муками...

Владзьо не памятався. Не знаючи сам, що робити, хватив один хліб і зачав утікати.

Та дрожача рука перевернула сталець, на котрому лежали бохонці. Митю зірвав ся купець, і кинув ся з криком за утікаючим. Збіговиско, заколот, сторож безпеченства...

Львів, 9. вересня 1899.

основі прислугуючого ему права, стипендию в квоті 500 К з фундації Жигмонда Вайзера, Володимирови Печерскому, ученикови IV року державної школи промислової у Львові.

— **Цісар Вільгельм проти спиритизму**. «Nordd. Allg. Ztg.» доносить, що цісар Вільгельм заявив президентови поліції Віндгаймови, що особам, які займають ся спиритизмом, заборонить вступу на цісарський двір.

— **Товариство «Руска Школа»** (педагогічне) в Чернівцях заходить ся около заснованя там Бурси для дівчат за оплатою місячно около 40 корон.

— **Руска мова в Угорщині**. Пряшівський єпископ, др. І. Валій, видав недавно циркуляр до підчиненого духовенства і звертає увагу, аби вчено в народних школах стілько «матірної мови», щоб ученики розуміли церковне богослужєне. Мадярські шовіністичні газети піднесли на те великий крик, думаючи, що се спивятиме мадаризацію. Тимчасом їх перестрах зовсім неоправданий. «Матірної мови» не навчить дітей у школі ніякий учитель, ані духовний, бо сам її не вміє — на скільки се дотикає рускої мови — і вперед мусів би її вчити ся від дітей. Друге — богослужєне відправляють ся в пряшівській єпархії на церковно-славянській мові — на скільки її не виперла ще мадарека, а наука сеї мови не спивить певно мадаризації, ані не розбудить у дітях національного почуття. (Л.-Н. Вістник).

— **Перед локотивою**. Трагічна сцена відбула ся недавно в Загребі. Два хлопці для скорочєня дороги хотіли перейти залізничним мостом через Саву. Та ледви ступили кільканацять кроків, зашумів за ними поїзд. Хлопці пустили ся вперед в надії, що добіжуть до кінця мосту. Борба зі смертю додавала їм надлюдської сили, але поїзд також не стояв. На щастє машиніст замітив хлопців і зміг здержати поїзд в хвилі, коли один з хлопців знеможений упав на шани. Локотива покотила его перед собою ще кілька кроків, але хлопцеві нічого не стало ся. Обох нерозважних дїтвків покарала опісля поліція тростянкою, аби на будучє ходили простою дорогою, а не правцювали забороненими стежками.

— **Язва налогу**. Російські лікарі завважали, що в міру обмеження пиянства в Росії ріжними обостреннями правительства та впливом антиалкоголічних товариств, між селянством зросло палєне тютюну. Про шкідливість палєня тютюну — пише др. Хейковський — сеї отруї, заражуючої цілий нервовий систем, відбираючої сон, придавляючої мозкові чинности, дразнячої гортанку, піднебіє і слюзові болони, ослаблюючої зір, а часто викликаючої сліпоту і серцеві недуги — розводити ся хіба не треба. Се знані річї не лише медицині, але і між курячими. Але о скільки зносить єї довірлий організм, о стілько дїти-виростки затрувуют ся нею, виродинють. Моральна сторона їх підупадає. Щоби заспокоїти наліг курєня, допускають ся малих ошук, крадежей — виносять з дому і продають. Курячі, напчастійше крадьком, по кутках, стають часто причиною пожарів і нужди цілих сіл. Курєне шкодить здоровлю, деморалізує, потягає за собою видатки і нещастя. Задля того треба курєне викоринити. Деякі громади видали вже заказ курєня вироткам та вівзали всіх старших пильно слідити за тим. Правительство повинно видати заказ продавати тютюн недоліткам. З приватної ініціативи повстають товариства против тютюну, які за средства борби уважають: ослєненє заборони курєня на публичних місцях, а особливо в публичних льокалях, бюрах, почекальнях, каварнях, реставраціях та ширєне відрази до індиянського звичаю димленя — через відозви, брошурки, прасу і др.

— **Інтервю з сербским королем**. Дописуватель New York Herald-a був недавно на авдієнції у сербского короля Александра і королевої Драги, а розговор з ними замістив в онодішнім окремім додатку до париского виданя N. Y. Herald-a. Король в довній розмові заявив, що не думає покидати престол і свій нарід, а стратити надію на потомство в так молодім віці (король має 25 літ), було би прямо сьмішне; предлєнь голандський король аж в пізних літах дїждав ся потомка. Ложна є також вість, що королева намовляла его до зрєченя ся прав до престоло за значні гроші. Дописуватель зазначує, що король Александер добре познакомлений з фінансами краю та з его потребами. Королева Драга приймала інтервенїєнта в будуарі, приокрашенім сербскими килимами; мала париску туалету і гарну фризюру. З очей королевої віє доброта і розум, а кожде єї слово свідчить про інтелігенцію та сильну волю. Королева оповідала про свої подорожи по краю та як їх обоїх з мужем витали всюди величаво і сердечно. І она є певна, що дїжде ся потомства і зможе покорити ворогів, що зависним оком глядять на єї королєвску корону.

— **Буйне підсонє**. В Італії панує під теперішню пору чотири пори року: На Сицилії літо, в полудневій Італії весна, в середній осїнь, а в північній Італії строга зима. З Риму доносять про

такі чуда природи: В Катерано (пол. Італії) грім убив чоловіка з дочкою. Вода в Тибрі піднесла ся о 13 метрів, а повин є підійшла каналами до Риму і заляла цілі передмістя. Пантеон стоїть під водою. В Монтеферондо над Тибром населєне гине з голоду, бо ніяк не можна сировадити поживи. Під Віченною буря зі снігом шалїла 86 годин. В Атіяго сніг прикрив землю на 4 метри глибоко. Коло Удіне сніг заспав кілька віддїлів війска, що ледви з бідю повело ся їм вийти живими.

— **Два рїсі за одним стрїлом**. В буковинських горах робило від довшого часу якєсь грабежне звїря великі спустошеня серед череди худоби. Пастух, пильнуючий череду, не міг в ніякий спосіб помимо щирих заходів в часі кількох ночей, не лиш убити немилого гостя, але навіть розпізнати по слїдах, якого то рода є се звїря. Аж недавно в ночи, почувши лоскіт коло загорода, зірвав ся з постелі, пірвав за рушницю, вибіг чим скорійш зі стаїнї та стрїлив в два на против него іскрачі ся слїби. Не журачи ся відтак, чи стрїл его було успішний чи ні, вернув назад до стаїнї і заснув твердим сном по нерєбутім зворушеню. Допєрва слїдуючого дня, виганяючи худобу до води, побачив на снігу розиростєртого, величєзного рїсє. Заразом однак побачив на снігу слїд а побіч него фарбу другого рїсє. Ідучи за слїдом відкрив в недалєких кущах причаєвного другого розбишаку — рїсє, але сильню підстрїлєного, котрого і легко добив палкою.

— **Конкурс** на посаду касєра з річною платнею 1.200 К розписує повітовий видїл в Камінці струміловій з рєчинцем до 5- марця с. р.

— **Дрібні вїсті**. В Кутах помер тамошний доволїтний бурмістр і маршалок косівської ради повітової, Йосиф Сорочинський, в 83. році житя. — В Надь Шельє на Угорщині уважено кількох фальшивників грошей, а межї ними властителя дібр Ал. Фарєкаса. Головний винювник М. Бочкар утік до Америкї.

Телеграми.

Петербург, 11. лютого. В недїлю вечером був архикнязь Франц Фердинанд на родиннім обїді, виданім в его честь, у царєвої-вдови.

Вчера архикнязь вибрав ся в околиці Петербурга на лови на медведі. Ему товаришили наслідник престоло і генєральний ад'ютант кн. Долгорукий.

Чернівці, 11. лютого. Bukowinaer Post доносить, що умірковані Румуни і Русини порішили сецєсіонувати з буковинского соїму. На чолї сецєсіонїстів стоять: провідник румунської консервативної більшої власности, бар. Юрий Вассілько і заступник голови клубу Русинів в державній радї, Миколай Василько.

За сю сецєсію виноватять президента краю бар. Бургінїона, котрий через посередництво в договорах межї христ. Нїмцями і радик. Румунами, хотів удержати в меншости уміркованих Румунів, Русинів, ліберальних Нїмців і Вірменополяків. Причину до сего мало дати також заведеє державної поліції в Чернівцях.

Берлин, 11. лютого. В кругах добре поінформованих запєвняють, що підчас великодних сьвят мають зійти ся три міністри заграничних справ: Австро-Угорщини, Нїмєччини і Італії в ціли віднови тридержавного союзу. Місцем конференції має бути Венеція.

Берлин, 11. лютого. Вчера відбули ся загальні збори Рільничого Союзу. Ухвалєно резолюцію з заявою, що цлова тарифа, предложєна правительством, не можлива до принятя, і з вїзванєм до єї відкиненя.

Вольвегон (Оранія), 11. сїчня. Восні операції Англичач мали на метї спїямати Дєвета, однак він продер ся через лїню ब्लєкгазів і вийшов ціло.

— **На книжочку вкладкову Товариства взаїмн. кредиту «Дністер» ч. 1800.** на фонд академічної молодїжи вплинули дня 6. лютого 1902 дальші жертви: о. Д. К. Рудницький Тюдів 10 К, Т. Микита з Коровник від колядників для борцїв народної справи 6 К, о. М. Калимон в Кальниківі народний податок за лютий 7 К (від себе 4 К, Н. Новака 2 К, склену 1 К); Бр. Глібовицький Уторопи 10 К, Л. Фединський Мости вел. за сїчень 2 К, о. В. Проскурницький Зарудці 4 К, Наталія Алєськевич в Сучаві 2 К, І. Глібовицький Качика від себе і своїх парохїян 10 К, о. З. Гутковський Кутитище складку від парохїян в Ясницях 14 К, Р. Сосновський Стрий складку 15 К (від себе за лютий 5 К, від п. М. Зарицької одноразовий даток 10 К); І. Нуд в Лагодова складку 20 К (щєдрів-

ку 16 К 46 с., котру вищедрували співачки з Лагодова: Н. Лаба, І. Возний, М. Возний, М. Тивонюк, М. Цимбала, Д. Пилипчук, О. Мишолівський, І. Джавала, М. Ганачівський, Ф. Шур, Мих. Фльорко, М. Шведа, М. Кузьма, Д. Крамар, Г. Макар, П. Маршалок, М. Мишолівський, М. Гильчак, Анна Цимбала, Марина Шур, Каська Косців, Марина і Олена Макар, Текля Мишолівська, Марина Ганачівська, Марина і Гандзя Тивонюк, Марина Бенюх, Каська Кузьма, Марина Джавала, Марина Новогроцька, Гандзя Кіндратюк, Каська Мишолівська, Анна Корчовська, С. Мишолівський і І. Макогін, ршту 3 К 54 с. зложили місцеві учителі); о. М. Мосора Поручин 5 К, М. Копи-стинський Рудки 2 К, о. О. Киїлевський Незвиска складку 6 К (від себе за лютий 4 К, о. К. Трачківича Жабокруки 2 К); разом того дня 219 К 71 с.

Дня 7. лютого 1902 вплинули дальші жертви: Dr. K Chodounsky професор чеського університету в Празі через д-ра І. Горбачевського в Празі 200 К, др. І. Горбачевський професор чеського університету в Празі 200 К, Кл. Роснецький в Хутари 12 К, о. М. Сапун в Кувивській Воли складку парохіян 6 К, І. Мелешкевич з Косова за лютий 10 К, І. Рогужинський в Шешорах

складку 7 К (від себе за лютий 2 К, від сина свого приватиста з П. кл. дрібну збірку по селі 4 К, від начальника громади Ю. Якібчука 1 К); В. Карпюк в Снятині за лютий 5 К, о. І. Глинський з Озерян місячну вкладку за лютий 10 К, о. С. Борис Хлиплі складку 2 К 50 с. (від себе за лютий 2 К, за 5 карт 50 с.); др. Н. Підлуский Болевів вкладки за лютий 7 К 20 с. (від себе 3 К, Ю. Русина 2 К, І. Майхровича 1 К, В. Соболя 1 К 20 с.); Наталія Попович учителька Чернівці рату за лютий з оплатою листоноша 5 К 06 с., о. А. Фоліс Любича Князь. складку 47 К 32 с. (збірку на св. Николая 13 К 77 с., на св. Анни 3 К 86 с., від М. Лаворової 2 К, складка гостей на перший день Різдва 14 К 49 с.); Т. Ттарух Слобода золота складку 15 К 35 с. (зібрану підчас загальних зборів Читальні Просвіти в Слободі золотої від Т. Старуха 2 К, Т. Гуцала 2 К, Читальні 2 К, крамниці 2 К, М. Ляляка 1 К 20 с., Е. Ковалева 1 К, П. Чуха 1 К, І Кузева 1 К, дрібні датки від решти членів Читальні 3 К 15 с., для золотих борців гайдамак); І. Калин Тернопіль складку 33 К 50 с. (від С. Каллинові з дїтьми Люнкою, Дзюньом і Марийкою по 50 с., разом 2 К, І. Ясінського 10 К, С. Вартефельда 50 с., Винницького 1 К, З. Лука-

вецкого 2 К, д-ра Ів. Хомицького 3 К, Е. Тайгельбавма 2 К, Чумака 1 К, Лібмана 2 К, Бабицького 2 К, Шетини 2 К, Окунського 1 К, Габриєля 2 К, Розенштрауха 50 с., Шпіри 50 с., Гольдберга 50 с., Шарфшпіца 1 К); о. Е. Бачинський Криве ad Тісна через Шепаровича в Балгороді 4 К, пані О. Стисловська Девятники 10 К, М. Гнатилин Дембиця 1 К, Н. Перейма Фриштак к. Ясла складку другий раз 8 К 23 с., о. Сидор Зельський Милатин стар. 3 К, Я. Зельська Милатин стар. К, Ю. Зельська вдова Милатин стар. 1 К, К. Зельська уч. школи виділ Львів 1 К, З. Зельська уч. гімна. Львів 1 К, о. І. Головікевич з Лукавиці вижної 10 К, Мицавка і Матковський Устрик дол. 10 К, о. Г. Калимон Ришкова воля 8 К, Адміністрація «Свободи» надіслану до неї готівку 14 К 50 с. (від Д. Ляха з Дорожева коляду від Дорожівців 10 К, від Читальні в Базарі 2 К 50 с., від О. Гаврилишина з Угринова середн. 2 К, о. Е. Качмарський Славско за лютий 6 К; разом того дня 641 К 66 с. (Дальше буде).

По день 10. лютого 1902. р. включно вплинуло 52.503 К 02 с.

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Дністер

Товариство взаїмних обезпечень

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвіти»).

є одиноким руским Товариством асекураційним.

Фонди «Дністра» з днем 31. грудня 1901.

Фонд резервовий	386.402	кор.	83	сот.	} разом 645.383 кор. 59. сот.
Резерва премії	205.227	"	"	"	
Резерва спеціальна	6.000	"	"	"	
Фонд емеритальний	47.753	"	76	"	

«Дністер» обезпечає будинки як також збіже і пашу против шкід огневих. Всі три ВП. Ординарияти припоручили «Дністер» Веч. Духовенству і всім вірним.

Оплата премії в «Дністрі» є уміркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє

«Дністер» межи своїх членів яко звороти. В р. 1900 і 1901. вносить зворот 8%. Шкоди виплачує «Дністер» дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з делегатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив «Дністер» 5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члени «Дністра» можуть без перешкоди затягати позички в Банку краєвим і касах ощадности, бо каси ті приймають поліси «Дністра» при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечити через «Дністер» — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д. — краківським Товаристві, а з провізії від тих обезпечень відступає «Дністер» часть на рускі добродійні цілі

Агенції передає «Дністер» радо селянам, господарям, особливо де нема «Дністра». Агенти заробили 349.486 кор. провізії.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра»

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На жите обезпечайте ся тільки через «Дністер».

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи «ГЕРМАНА» ул. Сонішна Небувала, сензаційна програма! від 1. до 16. лютого 1901.

При співучасті військової музики С.П. п. п.

- 1) Увертура (Реклямограф).
- 2) She, чотири елементи, найбільше сензаційне видовище на сцені.
- 3) The three Hugosset, королі гімнастиків на потріпім реку.
- 4) Чотири сестри Mac-Goverus, англійські танці акробатичні.
- 5) Jean Marconi, в своїм пречуднім актї: В країні музики і світла.
- 6) The Comedy Four, американські міньстрелі.
- 7) Jznowski Trio, ексцентричний акт акробатичний.
- 8) Alda Ireos, французка субретка.
- 9) Abs-Avello, містецькі гімнастики.
- 10) Американський біоскоп, нова серія живих фотографій.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В неділю і свята два представлення. Що п'ятницї High-Life представленє. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Господиня

для заряду дому і господарства, вдова середних літ, пошукує місця на скромних услівах.

Ближші інформації в редакції «Руслана».

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд	посп. особ.	приходить о годині	до Львова	Поїзд	посп. особ.	відходить о годині	зі Львова
		6:10	з Кракова, Берлина, Вр. слав. Відня			6:25	до Станіславова, Н. двисокого, Потутор
		6:20	з Чернівців (Іцкан, Га. аду), Гусятина	1:55	6:30	до Підволочиска (Київа) Бродів дв. головний	
		6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. як	2:08	6:43	до Львова від 1. мая до 15. вер. в нед. і св. дв. Підзамче	
		7:45	з Янова	8:30	6:55	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
		7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	2:55	8:40	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина	
		8:00	на дв. головний		9:00	до Станіславова, до Лавочного (1. шод. до 15. вер.	
		8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Яснока		9:15	до Янова	
		8:15	з Соколя, Рави рускої		9:25	до Станіславова, Бродів, Гусятина дв. Підз.	
1:35		8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина		9:42	дв. гол.	
		11:45	з Ряшова, Любачова, Самбора	2:40	10:20	до Соколя, Белзця, Рави рускої і Любачова	
		11:55	зі Станіславова (Кересмезе, Потутор)		10:25	до Чернівців,	
		12:55	з Янова		1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в нед. і свята	
		1:10	зі Сколього, Калуша, Хирова з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.		2:15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в нед. і свята	
		3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св. дв. Самбора, Борислава, Стрия		3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.	
1:50		4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия		3:15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	
		1:11	з Підволочиска (Київа) Бродів на дв. Підз.		3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.	
1:55		5:35	" " " " на дв. голов.		3:30	до Янова, Хирова, Любачова	
		5:50	з Кракова				
1:45		5:40	з Чернівців, Іцкан				
		6:00	з Соколя, Белзця і Любачова				
				Ніч			
		7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)			6:10	до Станіславова
		8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.	12:45	6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)	
		9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно		6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.	
		9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)		6:35	а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 щоденно	
8:40		9:50	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розадова		7:10	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова	
9:21		9:40	з Чернівців, Букарешту,		7:22	до Тернополя, Бродів дворець головний	
12:15		10:20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша		7:25	дворець Підзамче	
		10:20	з Підволочиска (Київа), Бродів на дв. Підз.		7:52	до Соколя і Рави рускої	
		10:02	" " " " на дв. голов.	2:51	8:30	до Брухович (13. мая до 16. в. р. в нед. і св.)	
		3:12	з Підволочиска Копичинь на дв. Підзамче		8:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня	
		3:35	" " " " на дворець головний		11:00	до Чернівців і Іцкан	
					11:10	до Кракова, Відня, Варшави	
					11:32	до Підволочиска, Бродів дв. голов.	
					4:15	дв. Підз.	
					4:45	до Янова, Відня, Берлина, Самбора	
					4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.	

Тоді ж. Гетьманська часять ся від 6 годині вечером до 5 години 59 минут рано. а середно-європейський розить ся від часу львівського о 26 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 26 мін. часу львівського. — В місті продають білети ізди: звичайні білети агенція часописий Ст. І. Соколовського в пасажи Гавсманна ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всякі інші, тарифи, ілестрогани провідників, розклады ізди і т. п. бюро інформаційне п. к. залізниць державних (ул. Красівських ч. 5. в подвір'ю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в свята 9—12).

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земського
- 4 1/2% листи Банку красового
- 5% облігації Банку красового
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінатійні і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного